

ваніето си; ако тя бѣше испратена въ Паризь, цѣната ѝ е още по-искачена, защото, въ единъ и другъ случай, станало е мѣка отъ търговеца на Хавръ и отъ купеца на Паризь. Обаче, ако, вмѣсто да продаде американскыты произведения при дохожданіето имъ въ Франца, прѣкупецъ-тъ ги задържава, защото мысли за лоша жьтва на памукъ, на шикерь и на кахве; ако, като върви по-далечъ за случката, той купува товареты отъ много корабѣ още по море, и стоваренжѣхъ хранжъ въ пристанища-та и въ мытарскыты маазы, и что, неговыты прѣдвиденія ся сбжднатъ, произведеніята на които е той ступанинъ сж намѣрили еднж измысленж стойность; и прѣкупецъ-тъ не е имъ былъ далъ никаквж новж ползж извънъ оная, что сж добыли съ прѣнасяніето и раздаваніето; неговото посрѣдничество ся е опрѣдѣлило да въспрѣ вървежя на едно или много произведенія, съ прѣдвидѣніе на случкы, които можжть направять да ся търсятъ стокыты повѣче отъ колкото не сж на чяса, кога той имъ прѣкжсва промѣняваніето, и които, слѣдователно, му принасятъ еднж по-голѣмж добывкж. Въ тая прѣвелика полза щжть ся намѣратъ, безъ никое съмнѣніе, мьздата отъ една измамена мѣка и лихвата на дадени влогове; обаче връхнината на това двойно плащаніе ще бжде извънъ всяка равномерность съ завършената работа; и дѣлбата, что е на прѣдварителность-та върху която стои печялбата, ще прѣдстави най-голѣтжжъ чясть отъ тазъ неправилна добывка. Фабрикантити, купцити, и, слѣдъ това, трѣбителети щжть платятъ, съ цѣна отъ оскудно врѣмя, за стоки, които можаха да ги иматъ еѣтино; сирѣчь тѣи щжть промѣнятъ големо количество работж срѣще малко количество, 100 срѣще 10 можи бжде; съ една рѣчь, на търговската разлика, която дава еднж равнж стойность за оназь что пріема, прѣкупецъ-тъ зима десяткжжжъ отъ цѣль свѣтъ и ся убогатыава отъ загубата на другыго.

Ще ли укори нѣкой прѣкупеца, че е направилъ едно остроумно употрѣбеніе на своя разумъ, и не ще ли го похули за това? Клетый укоръ, отистина: всити грабителе, мали и великы, не правятъ также друго освѣнъ да употрѣбывають искусственно дѣйствительность-тжъ си; ще ли ся склони чловѣкъ да ги постави на истый рядъ както прѣкущцити? нещяше ли има друга разлика между имъ токо тазъ, че пьрвити насилевать написаныты законы, а вторити заминувать край тѣхъ безъ да ги потжпквать? Работата е, че печялбата е исключително за обща полза. Въ примѣра, что приказахмѣ нынѣ, прѣкупецъ-тъ е прѣдвидѣлъ едно нѣманіе памукъ, шикерь или кахве, и това е тамъ едно слѣдствие отъ работата на мысль-та му; на добръ чясъ да бжде: обаче въпросъ-тъ е да ся знае, ако той е направилъ законно употрѣбеніе на прѣдвидѣніята си: тамъ е крѣжката точка. Прѣкупецъ-тъ можалъ ли е, безъ да насили Божиты законы, спорядъ които стои общинското наряджаніе, да прѣкжсне промѣняваніята да за-